

בארץ רחוקה חי מלך טוב ונבון, ולמלך בן יחיד מוכשר ובעל מידות טובות. המלך לא מנע דבר מבנו יחידו, את כל אוצרותיו נתן בידו. כל אוצרותיו מלבד חדר סודי שהמלך לא הרשה לבנו להיכנס אליו מעולם. באחד הימים קרא המלך לבנו והזמינו להיכנס לחדר זה. בחדר ראה הנסיך קופסא קטנה, מעוטרת להפליא. פתח המלך את הקופסא, ולעיני הנסיך נתגלה זרע קטן בצבע סגול. הסביר המלך - "זרע זה הוא יחיד במינו, יחידי בעולם, מזרע זה צומח עץ שפרותיו מסוגלים לרפא כל מחלה, לגרש כל רוע, כל עצבות.

ואתה בני היקר תקבל זרע זה, תגדל את העץ ותביא אור גדול ושמחה עצומה לעולם כולו" הבטיח המלך.

שמח הנסיך שמחה עצומה, ומיד ביקש הנסיך לזרוע את הזרע באדמה. אך המלך עצר בעדו ואמר שעוד לא הגיעה השעה המתאימה, רק כשיגדל הנסיך יקבל זרע זה. מאז אותו יום כל מחשבות הנסיך היו נתונות לזרע זה, מתי כבר יקבל אותו? יום-יום חיכה הנסיך לרגע בו יקבל את הזרע. וכך עובר יום ועוד יום, שבוע ועוד שבוע, חודש ועוד חודש, שנה ועוד שנה. והנסיך מחכה ומצפה שאביו ייתן לו את הזרע.

באחד הימים קיבל הנסיך אגרת מיוחדת מאביו המלך ובה המלך מודיע לו כי בעוד חודש ימים יקבל את הזרע.

שמח הנסיך שמחה גדולה וערך מסיבה מפוארת ביום המיועד. ואכן, באותו יום קיבל הנסיך את הזרע המיוחל.

שתל הנסיך את הזרע בקרקע המובחרת ביותר בכל הממלכה. והחל לטפל במסירות בשתיל הרך, בכל יום הגיע הנסיך למקום, השקה ועדר, זיבל וגזם כמו ידיו. והנסיך המשיך לטפל בעץ במסירות ובהתמדה, קיץ חורף סתיו ואביב ללא הפסקה. השתיל עלה וצמח מיום ליום, והפך אט-אט להיות עץ חסון. והנסיך שמח בכל ענף נוסף שצמח, בכל עלה.

חלפו הימים והעץ החל ללבלב, אות הוא כי בקרוב יצמיח פירות. והנסיך כבר רוחו קצרה מתי יוכל לקטוף את הפירות ולגאול את העולם מייסוריו.

ואכן בוקר אחד כשהגיע הנסיך לעץ, גילה לשמחתו הרבה כי פירות קטנים החלו לבצבץ בין עליו. שמח הנסיך שמחה גדולה, בעוד ימים מספר לאחר שיבשילו הפירות יוכל לקטפם. אך בשובו באותו יום לארמון נכונה לנסיך הפתעה עצומה: המלך עמד מולו ובידו גרזן גדול.

"קח בבקשה את הגרזן", אמר, "ומחר בבוקר, לך לעץ וגדע אותו, ואת כל הפירות השמד!"

נסו "להיכנס לראש" של הנסיך ולהבין -

• כיצד הרגיש הנסיך כשנצטווה לעקור את העץ? מה חש כלפי העץ ומה כלפי אביו?

• אילו מחשבות התרוצצו בראשו כשקיבל את הפקודה הקשה?

דונו ביניכם וקבלו החלטה קבוצתית - מה צריך הבן לעשות? האם עליו לשמוע בקול אביו ולגדוע את העץ? מדוע?

קדמו השטן בדרך ונדמה לו כדמות זקן.

אמר לו : לאן אתה הולך?

אמר לו : להתפלל.

אמר לו : ומי שהולך להתפלל למה אש ומאכלת בידו ועצים על כתפו?

אמר לו : שמא נשהה יום או יומיים ונשחט ונאפה ונאכל.

אמר לו : סבא! אבד לבך?! בן שניתן לך למאה שנה – אתה הולך לשחטו?

אמר לו : על מנת כן.

אמר לו : למחר יאמר לך : שופך דם אתה, ששפכת דמו!

אמר לו : על מנת כן.

אמר לו השטן : לא הייתי שם כשאמר לך המשטין 'קח נא את בנך את יחידך –

והעלה לי לעולה?' וזקן כמותך יאבד בן חמוד כזה, ובחור שנתן לך הקב"ה למאה

שנה!?

אמר לו אברהם : לא היה זה המשטין אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו אמר לי : קח נא

את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק...

... כיון שראה שלא קבלו ממנו הלך ונעשה לפניהם נהר גדול. מיד ירד אברהם לתוך

המים והגיעו עד ברכיו. אמר לנעריו : בואו אחרי! ירדו אחרי. כיון שהגיע עד חצי

הנהר הגיע המים עד צווארו. באותה שעה תלה אברהם עיניו לשמים אמר לפניו

רבש"ע בחרתני ונגלית לי ואמרת לי אני יחיד ואתה יחיד על ידך יודע שמי

בעולמי והעלה יצחק בנך לפני לעולה - ולא עכבתי והריני עוסק בצוויך ועכשיו באו

מים עד נפש. אם אני או יצחק בני טובע מי יקיים מאמרך? על מי יתייחד שמך?

אמר לו הקב"ה חייך שעל ידך יתייחד שמי בעולם! מיד גער הקב"ה את המעין ויבש

הנהר ועמדו ביבשה.

(ע"פ מדרש תנחומא פרשת וירא סימן כב, בראשית רבה פרשה נו ומדרש ויושע)

'מאה שנים חיכית לבן ובסוף
כשהוא נולד אתה שוחט אותו?
("בן שניתן לך למאה שנה – אתה
הולך לשחטו?")

"על מנת כן..."

זה רצח ("שופך דם
אתה, ששפכת דמו")

"על מנת כן..."

השטן הפך לנהר שמהווה מכשול בדרכו של
אברהם אל עבר הר המוריה ("...הלך ונעשה
לפניהם נהר גדול...")

מיד ירד אברהם לתוך המים והגיעו עד
ברכיו. אמר לנעריו: בואו אחרי! ירדו
אחרי.

כיון שהגיע עד חצי הנהר
הגיעו המים עד צווארו

באותה שעה תלה אברהם עיניו
לשמים

..אבל צור העולמים לא היה שום אדם שהיה מכירו ולא יודעו אלא יחידים בעולם
כגון חנוך ומתושלח נח שם ועבר, ועל דרך זה היה העולם הולך ומתגלגל עד שנולד
עמודו של עולם והוא אברהם אבינו...
ובן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו, כיון שהכיר וידע התחיל להשיב תשובות
על בני אור כשדים ולערוך דין עמהם ולומר שאין זו דרך האמת שאתם הולכים בה
ושיבר הצלמים והתחיל להודיע לעם שאין ראוי לעבוד אלא לאלוה העולם ולו ראוי
להשתחוות ולהקריב ולנסך כדי שיכירוהו כל הברואים הבאים, וראוי לאבד ולשבר
כל הצורות כדי שלא יטעו בהן כל העם כמו אלו שהם מדמים שאין שם אלוה אלא
אלו. כיון שגבר עליהם בראיותיו בקש המלך להורגו ונעשה לו נס ויצא לחרן,
והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל
העולם ולו ראוי לעבוד, והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר ומממלכה
לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ה' אל עולם,
וכיון שהיו העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי
דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפים ורבבות והם אנשי בית
אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו...

רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פרק א הלכה ב-ג